

Sylwia Groblica

Mironice, st. 9, gm. Kłodawa, woj.
gorzowskie, AZP 44-11/108

Informator Archeologiczny : badania 31, 302-303

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

starszych, późnośredniowiecznych warstw z materiałami ceramicznymi datowanymi na XIV-XV w. W wykopach odkryto znaczną liczbę fragmentów naczyń ceramicznych, w tym nieco ułamków naczyń późnośredniowiecznych wykonanych z białej gliny, zdobionych pasmami dookólnych poziomych żłobków oraz o wiele liczniejsze materiały z XVI-XVIII w. — fragmenty pochodzące z różnych typów naczyń półmajolikowych. Znalezione również wiele fragmentów ozdobnych, płytowych kafli piecowych, dekorowanych motywami roślinnymi, geometrycznymi i figuralnymi oraz pokrytych wielobarwnymi polewami ołowiowymi i ołowiowo-cynowymi, datowanych głównie na 1 połowę XVII w. Ponadto znaleziono fragmenty płyt posadzkowych i licowych ściennych, ułamki naczyń szklanych i szyb okiennych, skorodowane i uszkodzone przedmioty żelazne, a w najmłodszych warstwach, datowanych na XIX i XX w., także fragmenty naczyń porcelanowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Łęcznej.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. III.

Badania będą kontynuowane.

ŁOWICZ, st. 33, gm. loco, woj. skierniewickie, AZP 59-56/68

- miasto nowożytnie (XVII-XX w.)

Sondażowe, ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Justyna Skowrona. Finansowane przez Urząd Miejski w Łowiczu. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 50 m².

Odślonięto warstwy osadnicze datowane ceramiką na XVII-początek XX w. Wyodrębniono zarys budynku o konstrukcji szachulcowej. Pozyskany materiał ruchomy stanowiła ceramika, kafle, kości, fragment fajki.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ Skierniewice.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Miasta Zgierza”.

Badania nie będą kontynuowane.

ŁOWICZ, st. 34, ul. Zduńska 1/Pijarska, gm. loco, woj. skierniewickie, AZP 59-56/69

- ślady osadnictwa kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- kościół pw. NP Marii i Św. Wojciecha oraz osadnictwo miejskie z XVI/XVII-XIX w.

Ratownicze, przedinwestycyjne badania wykopaliskowe oraz nadzory archeologiczne, przeprowadzone przez mgr. Andrzeja Kosiorka. Finansowane przez Rektora Zakonu o.o. pijarów. Łącznie przebadano powierzchnię około 50 m².

Prace wykopaliskowe objęły teren na wschód od nawy i na południe od prezbiterium kościoła. Nadzory archeologiczne prowadzone były podczas prac ziemnych na południowym odcinku działki (od alei Sienkiewicza). W żadnym z wykopów nie natrafiono na ślady zabudowy. Natomiast zlokalizowano pozostałości rumoszu ceglano- i dół na wapno. Najciekawszym odkryciem były fragmenty bruku kamiennego, występującego w dwóch warstwach. Młodszy, datowany monetą — tzw. bora-tynką Jana Kazimierza z 1663 r., stanowił zapewne utwardzaną nawierzchnię kościelnego podwórka. Bruk starszy, datowany ceramiką na 1 połowę XVII w., trzeba wiązać z nieistniejącymi kamienicami z XVI/XVII w. Podobnie należałoby datować dół wapienny. Wykop przy prezbiterium odsłonił ceglana stopę fundamentową kościoła, którego budowę rozpoczęto w latach 1680-1683. Materiał ruchomy w postaci ceramiki datowany jest na schyłek XVI-początek XX w. W wykopach budowlanych przy alei Sienkiewicza oprócz ceramiki z XIX-XX w. znaleziono fragment popielnicy kultury pomorskiej z okresu lateńskiego.

Materiały przechowywane są w Muzeum w Łowiczu, dokumentacja w archiwum oo. pijarów (kopia w PSOZ w Skierniewicach).

MIRONICE st. 9, gm. Kłodawa, woj. gorzowskie, AZP 44-11/108

- osada nowożytna

Badania wykopaliskowe na trasie budowy gazociągu Gorzów Wlkp. – Sulisław, przeprowadzone

przez mgr Sylwię Groblicę (Muzeum w Gorzowie Wlkp.). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Inżynierii Środowiska B.S.B Zielona Góra. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 20 m².

Prace na stanowisku przeprowadzono w ramach ratowniczych badań wykopaliskowych, poprzedzających budowę linii gazociągu na odcinku EC Gorzów Wlkp. - Sulisław w roku 1997. Stanowisko zostało rozpoznane podczas rozpoznawczych badań powierzchniowo-sondażowych. Obszar objęty wykopaliskami wznosił się na zachodnim stoku terasy zalewowej, nad niewielkim ciekim wodnym, jak również obejmował część podmokłej dolinki. Wyprzedzającymi badaniami archeologicznymi objęto obszar stanowiska wchodzący w bezpośrednią kolizję z budową gazociągu, prace wykopaliskowe prowadzono na odcinku 36 km 400 m - 36 km 460 m długości nitki gazociągu. Na obszarze poddanym badaniom archeologicznym założono dwa niewielkie wykopy. W wykopie nr 1/97 nie zarejestrowano obiektów ani warstw kulturowych.

W wykopie nr 2/97 w warstwie humusu wystąpił materiał zabytkowy w postaci: 1 fragmentu ceramiki średniowiecznej, fragmentu cybucha fajki nowożytnej (XVII-XVIII w.), 2 fragmentów ceramiki nowożytnej, fragmentu kafla.

Teren kolizji obszaru stanowiska z nitką gazociągu przechodzi przez południowy skraj nowożytnej osady.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Badania nie będą kontynuowane.

MUSZYNA, st. 1, gm. loco, woj. nowosądeckie, AZP 177-66/1

- zamek (XV-XVII w.)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. mgr. Barbarę Chudzińską i Barbarę Szybowicz (B-B Biuro Studiów i Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej, WKZ w Nowym Sączu). Finansowane przez Urząd miasta i Gminy w Muszynie. Szósty sezon badań.

Ruiny zamku znajdują się na wzniesieniu Koziejówka, na prawym brzegu Popradu pomiędzy potokami Muszynka i Szczawnik.

Celem prac prowadzonych od 1996 było rozpoznanie baszty północnej i przedmurza zamku. Wykop „Baszta” obejmował wnętrze wieży. Wykop I wyznaczono na zewnątrz muru wschodniej baszty między granicą zbocza a postumentem z figurą Matki Boskiej. Wykop II był jego kontynuacją w kierunku południowym. Zajmował teren na zewnątrz muru wschodniego między postumentem z figurą Matki Boskiej a najbliższą mu przyporą w kierunku południowym, od wschodu linię wykopu wyznaczała granica stoku. Wykop III wyznaczono na zewnątrz muru północnej baszty, między granicą zbocza a przyporami wieży. Przekopano również częściowo wykop IV zlokalizowany między zejściem do przyziemia wieży, jej murem południowym, wewnętrznym licem muru wschodniego zamku oraz linią wyznaczoną 10 m od muru południowej baszty.

Na zewnątrz wieży, od strony północnej (wykop III) i wschodniej (wykop I) pod gruzem zalegała brązowoczarna, a miejscami czarna ziemia nasycona zabytkami, pochodzącymi z okresu od końca XV do XVII wieku. Warstwa ta znajdowała się bezpośrednio na podłożu calcowym, który stanowiły wychodnie skalne i miękka skała marglowa. Nie natrafiono na ślady gleby pierwotnej ani starsze nawarstwienia, co sugeruje, że w trakcie budowy założenia teren został zniwelowany. W wyniku prac niwelacyjnych od strony północnej baszty, między jej przyporami powstała półka-taras szerokości od 350 do 800 cm. Od strony E przedmurze było zdecydowanie węższe, a wzdłuż lica muru teren opadał. To regularne zagłębienie należy interpretować jako pozostałość po rowie fundamentowym. W obu wykopach we wspomnianej warstwie znaleziono liczne fragmenty naczyń i kafla, w tym gotyckie z inskrypcjami i renesansowe z motywami figuralnymi, ułamki szkła z naczyń i może tafli okiennych oraz prawie wiele przedmiotów metalowych, zwłaszcza gwoździ i ich fragmentów, kord, noże, bełty, groty strzał, oraz monety. Licznie wystąpiły także kości zwierzęce.

W wykopie II, w jego części południowej pod gruzem zalegała warstwa w obrębie której natrafiono na ślady drewnianej podłogi (zwęglone pozostałości desek i gwoździe rozmieszczone w regular-